

Zintegrowany słownik dendronimów to miejsce, w którym zebrano i krótko, ale sensownie podano najważniejsze informacje o konkretnej nazwie. Wzmocnienie informacyjnego charakteru artykułów słownikowych umożliwia realizację pragmatycznego celu słownika – unifikację nazw zielonych nasadzeń na podstawie tożsamości językowej i jak najszersze zaspokojenie potrzeb praktyki językowej – oraz przybliżenie pracy leksykograficznej ogółowi społeczeństwa. Proponowane opracowanie jest pierwszą próbą podsumowania doświadczeń związanych ze stworzeniem słownika nomenklatury botanicznej (mianowicie dendronimów), podania wizji autora dotyczącej struktury i zawartości informacyjnej takiego słownika.

ЦВІРОВА Тетяна
викладач, м. Біла Церква

СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ПОЛІКУЛЬТУРНОГО МОВНОГО СЕРЕДОВИЩА

Сучасне суспільство стикається зі збільшенням кількості людей різних культур та мов, що проживають поруч. Це ставить перед нами виклик створити полікультурне мовне середовище, де кожен може вільно спілкуватися та взаємодіяти з представниками інших культур, дотримуючись усіх правил поведінки та толерантного ставлення до різних релігій і традицій. Одним із ключових чинників формування полікультурного мовного середовища є соціальні комунікації.

Соціальні комунікації – це процес взаємодії між людьми, що охоплює обмін інформацією, ідеями, емоціями та думками. Вони можуть бути вербальними (за допомогою мови) та невербальними (за допомогою жестів, міміки, тону голосу тощо). У соціальних комунікаціях люди не тільки обмінюються інформацією, але й створюють спільність та встановлюють взаємини. У міжкультурній комунікації важливим аспектом є врахування культурних відмінностей та уміння ефективно спілкуватися з представниками інших культур [М'язова: 97]. Задля отримання відповідних навичок та умінь необхідно розвивати міжкультурну компетентність.

Міжкультурна компетентність – це набір знань, умінь та навичок, що дає змогу ефективно взаємодіяти з носіями іншої культури. Це означає, що людина з міжкультурною компетентністю здатна сприймати та розуміти відмінності, виявляти повагу та толерантність до них, адаптуватися до нового культурного середовища [Манакін: 38].

У сучасному світі, де зростає кількість вихідців із багатокультурних спільнот, стає все важливішим створення полікультурного мовного середовища, щоб забезпечити ефективну комунікацію та співіснування різних цивілізацій, враховуючи їх відмінності. Соціальні комунікації відіграють ключову роль у формуванні такого середовища, оскільки вони сприяють розвитку міжкультурної компетентності та зменшенню культурних бар'єрів.

Комунікації є ключовим фактором формування полікультурного мовного середовища, оскільки дозволяють представникам різних національностей та різних деномінацій взаємодіяти та обмінюватися інформацією. Вони також сприяють розвитку міжкультурної компетентності, що є важливим аспектом для ефективної міжкультурної комунікації. Міжкультурна комунікація допомагає розуміти та поважати моральні устої та цінності оточуючого суспільства.

Полікультурне мовне середовище передбачає наявність різноманітності мов та культур. Сучасне людство — це тисячі етносів, сотні держав, понад шість мільярдів землян, серед яких немає двох зовсім однакових людей. У ХХІ столітті з усього різноманіття культурних напрямків складається єдина цивілізація зі спільними проблемами та базовими цінностями. Однак ця єдина цивілізація існує в міжнаціональному та полікультурному світі, — у якому співіснують та взаємодіють між собою їх носії на різних рівнях нашого життя.

Соціальні комунікації важливі для формування полікультурного мовного середовища. Вони можуть бути досягнуті через активну пропаганду та підтримку культурної різноманітності, створення сприятливих умов для вивчення різних мов та культур, а також розвиток міжкультурної компетентності серед населення.

Література

1. Манакін В. М. Мова і міжкультурна комунікація: навч. посіб. Київ: Видавничий центр «Академія», 2012. 288 с.
2. М'язова І. Ю. Особливості тлумачення поняття «міжкультурна комунікація». *Філософські проблеми гуманітарних наук*. 2006. № 8. С. 108–113.

ЧЕЗГАНОВ Сергій
ст. викладач, м. Київ

МІЖКУЛЬТУРНА СВІДОМІСТЬ І СТЕРЕОТИПНЕ МИСЛЕННЯ

Однією зі складових частин комунікативної компетенції іноземного студента є соціокультурна компетенція. Вона включає широкий комплекс знань про культуру і суспільство країни, мова якої вивчається, і є важливим компонентом міжкультурного підходу. Міжкультуралізм як підхід і напрямок вивчення іноземних мов витісняє поступово мульти- та плюрикультуралізм, які протягом десятиліть превалювали в лінгводидактиці. Обидва підходи пов'язані з об'єктивними чинниками, такими як світова глобалізація, міграційні процеси, цифризація, новітні технології тощо. Втім різниця між двома підходами полягає в тому, що плюрикультуралізм сприймає різні культури як такі, що співіснують у межах одного простору, не зустрічаючись і не перехреснюючись. Автори Загальноєвропейських Рекомендацій з мовної освіти (ЗРМО) зазначають: «...плюрикультурна компетенція полягає у здатності користуватися мовами з комунікативними цілями і брати участь у міжкультурному спілкуванні, коли людина, що розглядається як соціальний агент, має різні ступені володіння кількома мовами та досвід кількох культур. Це не розглядається як надання